

Syncopate-Bold-VTT.ttf

Syncopate

AÁÄBCČDĎEÉĚFGHIÍJKLĽĽMNŇOÓÔÖPQRŔRSŠTŤUÚŮÜVWXYYÝZŽ
ááäbcčdďeéěfghiíjklľľmnňoóôöparŕršštťuúůüvwxyýzž
0123456789
-.;;?!,-

V cázarei žil istý muž menom KORNÉLIUS, STOTNÍK KOHORTY, zvanej ITALSKÁ. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustavične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl Jasne vo videní Božieho anjela, ako PRICHÁDZA k nemu a oslovuje ho: „KORNÉLIUS!“ Ale on na neho HĽADEL a PREĽAKNUTÝ POVEDAL: „ČO JE, PANE?“ ODPOVEDAL mu: „TVOJE MODLITBY A TVOJE ALMUŽNY VYSTÚPLI PRED BOŽIU TVÁR a on si na ne SPOMEMUL. A TERAZ POŠLI MUŽOV DO JOPPE a ZAVOLAJ SI ŠIMONA S PRÍMENÍM PETER; BÝVA U ISTÉHO ŠIMONA, GARBIARA, ČO MÁ DOM PRI MORI.“ A KEĎ ANJEL, ČO S NÍM HOVORIL, ODIŠIEL, ZAVOLAL SI DVOCH SLUHOV A NÁBOŽNÉHO VOJAKA Z TÝCH, ČO MU BOLI PODRIADENÍ, VŠETKO IM POROZPRÁVAL a POSLAL ICH DO JOPPE. NA DRUHÝ DEŇ, KEĎ BOLI NA CESTE A BLÍŽILI SA K mestu, PETER VYŠIEL OKOLO POLUDNIA NA STRECHU MODLIŤ SA. KEĎ VYHLADOL, CHCEL JEST. KÝM MU PRIPRAVOVALI, PADOL DO VYTRŽENIA. VIDEL OTVORENÉ NEBO A ZOSTUPOVAŤ AKÚSI NÁDOBУ, AKO VEĽKÉ PRESTIERADLO, SPÚŠŤANÉ ZA ŠTYRI ROHY NA ZEM. BOLI V NEJ VŠETKY DRUHY ŠTVORNOŽCOV, ZEMEPŁAZOV A NEBESKÉ VTÁCTVO. I ZAZNEL MU HĽAS: „PETER, VSTAŇ, ZABÍJAJ A JEDZ!“ ALE PETER POVEDAL: „NI-JAKÝM ČINOM, PANE, VEĎ SOM NIKDY NEJEDOL NIČ POŠKVRENÉ A NEČISTÉ.“ ALE HĽAS SA MU OZVAL ZNOVA, DRUHÝ RAZ: „ČO BOH OČISTIL, TY NENAZÝVAJ POŠKVRENÝM.“ TOTO SA OPAKOVALO TRI RAZY A HNEĎ BOLA NÁDOBA VZATÁ DO NEBA. KÝM BOL PETER V ROZPAKOCH, ČO TO BOL ZA ÚKAZ, KTORÝ VIDEL, ZASTALI PRI BRÁNE MUŽI, KTORÝCH POSLAL KORNÉLIUS, A DOPYTOVALI SA NA ŠIMONOV DOM. ZAVOLALI A PÝTALI SA, ČI TAM BÝVA ŠIMON S PRÍMENÍM PETER. AKO PETER PREMYŠLAL O VIDEŇI, DUCH MU POVEDAL: „HĽADAJÚ ŤA TRAJA MUŽI. VSTAŇ TEDA, ZÍD DOĽU A BEZ VÁHANIA CHOĎ S NÍMI, LEBO SOM ICH JA POSLAL.“ PETER ZIŠIEL K MUŽOM A POVEDAL: „JA SOM TEN, KTORÉHO HĽADÁTE. KVÔLI ČOMU STE PRIŠLI?“ ONI POVEDALI: „STOTNÍK KORNÉLIUS, SPRAVODLIVÝ A BOHABOJNÝ MUŽ, KTORÉMU CELÝ ŽIDOVSKÝ NÁROD VYDÁVA SVEDECTVO, DOSTAL POKYN OD SVÄTÉHO ANJELA ABY SI ŤA POZVAL DO DOMU A VYPOČUL TVOJE SLOVÁ.“ ZAVOLAL ICH TEDA DNU A POHOSTIL. NA DRUHÝ DEŇ VSTAL A ŠIEL S NÍMI A NIEKTORÍ BRATIA Z JOPPE HO SPREVÁDZALI. V ĎALŠÍ DEŇ PRIŠIEL DO CÁZAREY. KORNÉLIUS ICH UŽ ČAKAL SPOLU S POZVANÝMI PRÍBUZNÝMI A NABLIŽŠÍMI PRIATEĽMI. KEĎ PETER PRICHÁDZAL, KORNÉLIUS MU VYŠIEL V ÚSTRETY, PADOL MU K NOHÁM A POKLONIL SA. ALE PETER HO ZDVIHOL A POVEDAL MU: „VSTAŇ, AJ JA SOM LEN ČLOVEK.“ AKO SA S NÍM ROZPRÁVAL, VOŠIEL DNU A NAŠIEL TAM MNOHO ZHROMAŽDENÝCH. I POVEDAL IM: „VY VIETE, ŽE ŽID SA NESMIE SPOLČIŤ ani stretnúť s cudzincom. ALE MNE BOH UKÁZAL, ŽE NEMÁM NIKOHO NAZÝVAŤ POŠKVRENÝM ALEBO NEČISTÝM ČLOVEKOM. PRETO SOM PRIŠIEL BEZ VÁHANIA, KEĎ STE MA POZVALI. A PÝTAM SA, KVÔLI ČOMU STE MA POZVAL?“ KORNÉLIUS POVEDAL: „SÚ TO ŠTYRI DNI PRÁVE V TÚTO HODINU, ČO SOM SA O TRETEJ HODINE POPOLUDNÍ MODLIL VO SVOJOM DOME. TU PREDO MNOU ZASTAĽ MUŽ V BIELOM ODEVE A POVEDAL MI: „KORNÉLIUS, TVOJA MODLITBA JE VYSLYŠANÁ A BOH SI SPOMEMUL NA TVOJE ALMUŽNY. POŠLI TEDA DO JOPPE A ZAVOLAJ SI ŠIMONA S PRÍMENÍM PETER; BÝVA V DOME GARBIARA ŠIMONA PRI MORI.“ HNEĎ SOM TEDA POSLAL PO TEBA A TY SI DOBRE UROBIL, ŽE SI PRIŠIEL. A TERAZ SME MY VŠETCI TU PRED BOŽOU TVÁROU, ABY SME VYPOČULI VŠETKO, ČO TI PÁN PRIKÁZAL.“ VTEDY PETER OTVORIL ÚSTA A POVEDAL: „NAOZAJ POZNÁVAM, ŽE BOH NENADRŽA NIKOMU, ALE V KAŽDOM NÁRODE MU JE MILÝ TEN, KTO SA HO BOJÍ A KONÁ SPRAVODLIVO. SYNOM IZRAEĽA ZOSLAL SLOVO A ZVESTOVAL POKOJ SKRZE JEŽIŠA KRISTA; ON JE PÁNONM VŠETKÝCH: VY VIETE, ČO SA POČNÚC OD GALILEY PO KRSTE, KTORÝ HLÁSAĽ JÁN, DIALO PO CELEJ JUDEI; AKO BOH POMAZAL JEŽIŠA Z NAZARETA DUCHOM SVÄTÝM A MOUCOU A ON CHODIL, DOBRE ROBIL A UZDRAVOVAL VŠETKÝCH POSADNUTÝCH DIABLOM, LEBO BOL S NÍM BOH. A MY SME SVEDKAMI VŠETKÉHO, ČO UROBIL V JUDEJSKEJ KRAJINE I V JERUZALEME. ALE ZAVESIL HO NA DREVO A ZABILI. BOH HO TRETIEHO DŇA VZKRIESIL A DAL MU, ABY SA ZJAVIL - NIE VŠETKÉMU

ĽUDU, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychstaní jedli a pilí. A prikázal nám, aby sme ľudu hlásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za súdca živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každý, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil duch svätý na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar ducha svätého vyliaľ aj na rohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali ducha svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.
